

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο Τζον Νας αναφέρει ως στοιχεία που διαμόρφωσαν την επιλογή του να γίνει ερευνητής τα ακόλουθα:

- Το προσωπικό ενδιαφέρον για τις επιστήμες,
- τη συνδρομή των καθηγητών του,
- την επιλογή για την ενασχόληση, κατά κύριο λόγο, με το πεδίο της έρευνας.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρώτη απάντηση του ερωτώμενου οργανώνεται στη βάση της αφήγησης.

Δύο γλωσσικές επιλογές που το επιβεβαιώνουν:

α. Τα ρήματα ιστορικού χρόνου (αναφορά στο παρελθόν) π.χ. ενδιέφερε, δεν μπορούσα κ.ά.

β. Χρονικοί προσδιορισμοί π.χ. Όταν ήμουν νέος (δευτερεύουσα χρονική πρόταση), Στην αρχή...

γ. Το πρώτο ενικό ρηματικό πρόσωπο

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. Σ
2. Λ
3. Σ
4. Σ
5. Λ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Τα ταλέντα του Αναστάση είναι:
  - Η ξυλουργική, η οποία εκδηλώθηκε πολύ νωρίς (π.χ. «Από το έβδομο έτος της ζωής του ό,τι του έδινε μεγαλύτερη ευχαρίστηση ήταν να καταπιάνεται με ξύλα και φαλτσέττες, να φτιάχνει ξυλοπράγματα», «η πείνα του ήταν καθημερινή», «σίγουρα υποδήλωναν ένα βαθύ μεράκι»)
  - Μπορούσε να απαγγέλει, με ευκολία, μόνο τα σύμφωνα της αλφαβήτου (π.χ. «να λέει σαν νερό τα σύμφωνα της αλφαβήτας πηδώντας τα φωνήεντα»)
- Η στάση του πατέρα απέναντι στα ταλέντα του:
  - Ρεαλιστική, αρχικά, προσπάθησε να στρέψει το ταλέντο του από την ξυλουργική στην σιδηρουργία που ήταν και το δικό του επάγγελμα (π.χ. «Αν είναι να τον φάει η φαλτσέττα, γιατί να μην τον φάει το αμόνι»)
  - Έδειξε ανεκτικότητα και πείστηκε για το γεγονός πως αυτό ήταν η καλύτερη λύση να μην επιμείνει στο να τον κάνει σιδηρουργό (π.χ. «Εσύ τα σίδερα, εγώ τα ξύλα, γιατί να μαλώνουμε;»)
  - Αποδέχτηκε τις δεξιότητες/προτιμήσεις του γιου του (π.χ. «αυτός δεν κάνει ούτε για μαθητής ούτε για δάσκαλος, ζει με τον εαυτό του, στην γωνιά του»)
- Η στάση των συγχωριανών του:
  - Κάπως επικριτική, που δεν θα ακολουθούσε το επάγγελμα του πατέρα του (π.χ. «Θα τον χάσεις», έλεγαν στον πατέρα του κάποιοι άντρες, «θα σ' τον φάει η φαλτσέττα»)
  - Αποδέχτηκαν, ωστόσο, το ταλέντο του και τον χαρακτήρισαν με αυτό (π.χ. «Τον έλεγαν ξυλουργό για ευκολία»)
  - Κάποιες φορές είχαν κάποια περιπαικτική διάθεση, ιδίως οι ξυλουργοί (π.χ. «μα και να τα πετούσαν στον αέρα, όπως κόκκαλα σε σκύλο»)
  - Με σκωπτικό τρόπο αντιμετώπιζαν και το δεύτερο ταλέντο του (π.χ. «για να σπάσουν πλάκα»)
  - Κάποιοι αναγνώρισαν αυτές τις δεξιότητες/ταλέντα και τον ήθελαν στη δούλεψη τους (π.χ. «γιατί του φαινόταν, είπε, πολύ προκομμένος»).